

Beste mensen,

Misdaad loont niet, boontje komt om zijn loontje. Het is mooi als mensen eerlijk en oprecht door het leven gaan. Opvoeders doen hun best dat bij te brengen. Wie zoet is krijgt lekkers, wie stout is.... Sinds de verdrijving uit het Paradijs heeft de mens besef van goed en kwaad, de meeste mensen hebben een geweten.

Er zijn mooie voorbeelden hoe te leven: de 10 Geboden, de Bergrede; wat gij niet wilt dat u geschiedt, doe dat ook een ander niet.

In het gedicht over Jantje die geen pruimen steelt, wordt hij door zijn vader ruim beloond. Het gaat bij beloning en straffen vooral om een goed gedrag te bevorderen, ouders willen hun kinderen over het algemeen niet straffen om ze te doen lijden. Het idee is ze voor te bereiden op het dagelijks leven. Maar worden ze zo wel weerbaar, worden er geen verkeerde verwachtingen gewekt?

De praktijk van het leven is vaak anders. De sterkste, niet de braafste wint. De brutalen hebben minstens de halve wereld. Kun je het dan maar beter niet zo nauw nemen en meehuilen met de wolven in het bos om aan de kost te komen? Worden we dan niet verkeerd opgevoed, moeten we niet leren met onze ellebogen te werken?

De Bijbel is niet naïef. Men ziet daar ook hoe het toegaat. Het onrecht komt bovendrijven, de deugd wordt vaak niet beloond en het kwaad kan goede mensen treffen, er is veel onverdiend leed. Zij die goed handelen kunnen ook wel een lijdensweg gaan, de schurken kan het meezitten. In de Psalmen wordt daar over geklaagd, men is er soms wanhopig over. Die met de grootste mond drukken de machtelozen weg, ook al staan die in hun recht: het recht van de sterkste. De man met de vele schapen rooft van wie er maar eentje heeft.

Psalmen zijn niet altijd lofzangen, het zijn ook (aan)klaagliederen. Ze blijven roepen om recht, ze blijven het geloof verkondigen in God die rechtvaardig is. Er is sprake van een laatste oordeel waarin God rechtzet wat verkeerd is. God is wonder boven wonder genadig, barmhartig, geduldig. We blijven bidden, verlos ons van het kwade. Soms klinkt de klacht: Hoe lang moeten we daar nog op wachten? (Openbaring 6:10). Geloven lijkt een kwestie van lange adem, hoe is het uit te houden?

Is dat geloof wereldvreemd? Door de hele Bijbel van Genesis tot Openbaring heen, blijft men uitzien, verwachten en hopen. Het kwade biedt uiteindelijk geen perspectief, er wordt gezegd dat het kwade en de Boze uiteindelijk te gronde zullen gaan, dat is een doodlopende weg. Het leven, het goede en de liefde zijn sterker dan de dood. Onze God is een God van het leven, Hij laat Zijn schepping niet in de steek, Hij laat niet los wat Zijn hand begon.

Een goede Sabbat gewenst.

Roel Dijk